

מלך הציפורים

מתוך "סיפורי עם מדרום ניגריה"
כתב א. דייראל 1910

בעיר קאלאבר שבניגריה שלט לפני שנים רבות המלך אששיה, עשיר ועצום. אך למרות עושרו לא היו לו עבדים רבים ולכן הוא קרא לחיות וציפורים שיעזרו לנתינים שלו בעבודה. כדי להבטיח שהעבודה תיעשה מהר וטוב הוא מינה גם ראשים לעדות השונות. כך הוא מינה את הפיל למלך חיות היער ואת הבהמות למלך חיות המים. זה היה פשוט, אבל אחר כך התחיל לשקול איזו ציפור למנות מלך הציפורים וזו הייתה משימה מסובכת. הרבה זמן חשב אששיה מי יתאים הכי טוב לתפקיד אך קשה היה לו להחליט,

כי מיני ציפורים היו רבים ולכל אחד היה היתרון משלו. היו מינים שונים של נץ, מהירים ביותר במעוף שלהם. היו האנפות השקטות והשקועות עמוק במחשבות וגם האווזים בעלי כנפיים גדולים, הטוקנים בעלי מקור גדול וחזק וגם ציפורים ניצודות כמו תרנגולת-בר וחגלה. היו חסידות בעלות רגל אדומה, אך אלה נעלמו כל קיץ ועברו לקנים שלהן בצפון, והיה כמובן גם עיט הדגים הגדול, שחור-לבן. וכשהמלך חשב על ציפורים, השקנאים והשחפים ועל ציפורי יער הצנועים כמו יונים, או עקעקים הקשקשנים הוא נבון כל כך שהחליט כי הבחירה תהיה בצורת מאבק בין הציפורים השונות. הוא הודיע לכל הציפורים להופיע למחרת ולהיאבק ביניהן, ומי שינצח את כולן יוכר אחר כך כמלך הציפורים.

ולמחרת הופיעו אלפי ציפורים שונות
בצעקות רמות ומשק הכנפיים.
הנצים גירשו מהר מאוד את כל
הציפורים הקטנות, ואת ציפורי המים
הגדולות הטרידו כל כך שגם אלה עזבו
מהר, עם אווזי בר עפות אחריהן בשורה
אחת, מנפנפות ברוגז בכנפיים.
ציפורי יער הגדולות שהעדיפו שקט על
כל הרעש ומהומה הסתלקו מהר מאוד
לביתן, ולציפורים ניצודות כמו חגלה לא
היו סיכויים רבים והן הסתתרו מהר
מאוד בין השיחים. בסוף נשארו בעיקר
הנצים מסוגים שונים ואלה סובבו
במהירות באוויר, כשעיט הדגים הגדול
יושב בשקט על ענף עץ גבוה ומביט על
כל המחזה.
תוך המאבק עלו הנצים השונים כל פעם
יותר ויותר גבוה לשמיים, ומדי פעם
אחד מהם היה נופל על הארץ פגוע

ומדמם, חסר נוצות
רבות.
בסוף עיט הדגים אמר:
"אם גמרתם כבר את
המשחקים שלכם, אנא
אמרו לי זאת, ואז בואו
אלי ואני אבדוק בעצמי
את סיכוייכם להיות
ראש הציפורים."
כשהציפורים הנאבקות ראו את מקורו
החזק והאימתני ואת טפריו האכזריים,
והבינו את כוחו הרב, הפסיקו כולן
להלחם ביניהן והכירו בעיט הדגים
כמנהיג שלהם.
המלך אששיה הכריז אז שעייט הדגים
יהיה ראש כל שבט הציפורים ומאז
יקרא ציפור המלך.
מאז ועד היום, כשצעירי האזור יוצאים
למאבק, הם נושאים בשערותיהם שלוש

והם תמיד עפים באותו הכוון ומעל
אותם העצים.

נוצות שחורות-לבנות של עיט דגים,
אחת מכל צד ואחת באמצע הם
מאמינים שאלה מוסיפים להם אומץ
וכושר לחימה רב. ואם אין למי מהם
נוצות כאלה כשהוא יוצא למאבק, הוא
נחשב לילד קטן.
קשה מאוד לצוד ציפור המלך בירי של
חץ מקשת, כי העיניים שלו חדות ורואות
לרחוק. לכן הצעירים שרוצים להשיג את
נוצותיו שמים מלכודות ובהן עכברושים
חיים. רגל הציפור נתפסת אז בלולאה.
עיט הדגים חי בדרך כלל על עצים
גבוהים מאוד, ולעתים אפשר לראות
להקות שלמות יושבות על עצים
סמוכים.
הם עפים למרחקים של קילומטרים
רבים ממקומות בהן מוצאים את מזונם
וחוזרים לקראת שקיעת השמש לקנים
שלהם. הנוהגים שלהם קבועים מאוד